

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Define the term: *Dina D'Malchusa Dina*. Describe its limitations.
2. Under what circumstances is one allowed to bring one's legal disputes to a non-Jewish court of law?
3. How does the original *semicha* differ from the *semicha* that is given today?
4. How were the *parnassim*, the leadership of the Jewish community, chosen?
5. What is the difference between *nidui* and *cherem*?

This and much more will be addressed in the third lecture of this series:
“The Jewish Community: Jewry’s Government in Exile.”

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

**This lecture is dedicated to the merit and honor
of the Newman Family.**

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XVIII Lecture #3

THE JEWISH COMMUNITY: JEWRY'S GOVERNMENT IN EXILE

I. *Dina D'Malchusa Dina* and the Principle of Jewish Self Governance

A. *Dina D'Malchusa Dina*

וכן הסכים בשלטי הגבורים פרק חזקת הבתים סוף דף קפ"ט [הובא פסקי ריא"ז ה"י סי' ל"ו] וז"ל, ונראה בעיני שלא נאמר דינא דמלכותא דינא אלא בדברים שהמלך גוזר להנאתו כגון המכסים והמסיות וכיוצא בהן, אבל בדברים שבין אדם לחבירו אין לנו לדון אלא על פי תורתנו, כמבואר בקונטרס הראיות ובפ"ק דגיטין [פסקי ריא"ז ה"ב סי' ז'] ובפרק גט פשוט [שם ה"ה סי' כ'], עכ"ל. אלא אפילו לשאר פוסקים דסוברים דאמרין דינא דמלכותא בכל דבר, היינו דוקא מה שאינו נגד דין תורתנו אלא שאינו מפורש אצלנו, אבל לדון בדיני הגוים בכל דבר נגד תורתנו, חלילה, ודאי לא יעשה כן בישראל. ש"ך חושן משפט סימן עג ס"ק לט

This is also the opinion of the Shiltei Gibborim in Perek Chezkas HaBatim at the end of page 189 [who states], "It seems to me that the principle *Dina D'Malchusa Dina* is only applicable to those laws that the king promulgates for his own benefit such as tolls and tariffs etc. Laws, however, that govern interpersonal relations are only to be adjudicated according to our Torah, as it has been clarified in Kuntras HaRayos and in the rulings of the first chapter of Gittin and in Perek Get Pashut." Even those authorities who disagree with his ruling and maintain that *Dina D'Malchusa Dina* applies broadly are also of the opinion that this principle is only applicable where the governmental decree is not running contrary to the Torah and only touches areas that are not explicitly covered by the Torah. But G-d forbid that one should follow the rulings of the Gentiles where it runs contrary to the Torah. **Shach Choshen Mishpat 73:39**

B.

אסור לדון בפני דיני עובדי כוכבים בערכאות שלהם (פי' מושב קבוע לשריהם לדון בו), אפילו בדין שדנים בדיני ישראל, ואפילו נתרצו ב' בעלי דינים לדון בפניהם, אסור. וכל הבא לידון בפניהם, הרי זה רשע, וכאילו חרף וגדף והרים יד בתורת מרע"ה. הגה: ויש ביד בית דין לנדותו ולהחרימו עד שיסלק יד העובדי כוכבים מעל חבירו (מהרי"ק שורש קנ"ד). וכן היו מחרימין המחזיק ביד ההולך לפני עובדי כוכבים (ריב"ש סי' ק"ב). שולחן ערוך חושן משפט סימן כו סעיף א

It is forbidden to present one's legal issues before Gentile judges in their courtrooms, even if they are adjudicating the case according to Torah law and even if both parties are willing to be judged by them. Anyone who comes before them to be judged is an evildoer. It is as if he mocked, blasphemed, and lifted up his hand against the Torah of Moses. **Gloss:** *The Bais Din has the power to be menadeh (ban) and put the wrongdoer in cherem (under a ban) until he removes the power of the Gentile [court] away from his fellow Jew. (Maharik 154). Similarly, they would be machrim (place a ban) against anyone who went to Gentile courts. (Rivash). Shulchan Aruch Choshen Mishpat 26:1*

C.

המעיד על ישראל בערכאות של עובדי כוכבים, והוציא ממנו ממון בעדותו, שלא כדין, מנדין אותו עד שישלם. שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף מג

One who testified against another Jew in a Gentile court and thereby unjustly forced him to pay, is to be placed in *nidui* (placed under a ban) until he reimburses that person. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:43**

D.

(1) אף בזמנינו מי שפושע ומורד במלכות שלו מוסרין אותו וה"ה בשאר עבירות שאחד מוחזק בהם כגון עוסק בזיופים או שאר דברים שיש בהם סכנה פשיטא שמוסרין אותו ומן הראוי למסור אותו אפי' לא יחדוהו כיון שהוא כמו רודף לשאר ישראל ע"י מעשיו הרעים שעושה בפשיעה כן נראה לי בזה. טורי זהב לשולחן ערוך יורה דעה קנ"ז סעיף א' סעיף קטן ה'

Even in our own times, we hand over to the authorities a traitor who rebels against his government. Similarly, if one is involved in such crimes as counterfeiting or the like which [may well put the entire Jewish community in] danger, it is obvious that they we are required to hand him over to the authorities. Even if the authorities don't know the identity of the criminal, it is befitting to hand him over, since he is akin to someone who is pursuing his fellow Jews through his criminal activity. . . . **Turei Zahav Shulchan Aruch Yoreh Deah 157:8**

(2) והכלל העולה בנ"ד דאם השמש קבל הכיס בפני הגוים איהו גרם לנפשיה דחייב לעמוד לדין במשפטיהם ויכולין למסרו להם אבל אם לא קבל השמש אלא איש אחר קבלו אסור לנו כלל לפייס לשמש ולהזקיקו לבא למשפט מאחר דלא גרם מידי לנפשיה דלהוי מתחייב לעמוד בפניהם למשפט. שו"ת ב"ח (ישנות) סימן מג

Question: [Someone was accused of stealing from the church and was put to death. On the way to his death, he handed over his purse, which the authorities claim to have contained an image of their god, to someone else in the crowd. The authorities claim that the person who received it was the man's father-in-law, who was also the community's sexton (*shamash*). The sexton went into hiding and the authorities are demanding that the sexton appear before them]: **Response:** . . . After analyzing the sources, the principle that emerges is that if the sexton received the purse in the presence of the Gentiles, then he brought it upon himself and is required to stand before them in court and be adjudicated by their laws and we are allowed to hand him over. If, on the other hand, the sexton was not the one who received [the purse] but it was someone else, it is forbidden to try to convince the sexton to go before the court, since he didn't bring it upon himself so that he would be required to stand before them in judgement. **Teshuvos HaBach (R. Yoel Sirkes 1561-1640)**

II. The Powers of the Judiciary

A.

בזמן הזה, דנים הדיינים דיני הודאות והלוואות וכתובות אשה וירושות ומתנות ומזיק ממון חבירו, שהם הדברים המצויים תמיד ויש בהם חסרון כיס . . . שולחן ערוך חושן משפט סימן א סעיף א

Presently, rabbinic judges adjudicate cases involving loans, *kesubos*, inheritance, gifts, and property damage, for they are commonplace and they involve a possible loss of property or a financial obligation. **Shulchan Aruch Choshen Mishpat 1:1**

B.

כל המעמיד דיין שאינו הגון ואינו חכם בחכמת התורה ואינו ראוי להיות דיין, אע"פ שהוא כולו מחמדים ויש בו טובות אחרות, הרי זה שהעמידו עובר בלא תעשה. הגה"ה אסור להעמיד ע"ה לדיין על סמך שישאל כל פעם לחכם (ב"י). ועיירות שאין בהם חכמים הראויים להיות דיינים, או שכולן עמי הארץ, וצריכים להם דיינים שישפטו כיניהם שלא ילכו לפני ערכאות של עובדי כוכבים, ממנים הטובים והחכמים שבהם (לדעת אנשי העיר), אע"פ שאינם ראויים לדיינים, וכיון שקבלו עליהם בני העיר אין אחר יכול לפוסלן. וכן כל צבור יכולין לקבל עליהם בית דין שאינם ראויים מן התורה. שולחן ערוך חושן משפט סימן ח סעיף א

Anyone who appoints a rabbinic judge who is unfit and not a Torah scholar and [therefore] not worthy of being a rabbinic judge, even though he may be full of other desirous qualities, is in violation of a negative prohibition. **Gloss:** *It is forbidden to appoint an ignoramus as a rabbinic judge on the assumption that he will always first consult with a Torah scholar before he renders his decisions. Villages that don't have scholars that are fit to be rabbinic judges, or [for that matter] are solely constituted of those who are unlettered and need to resolve their issues before a rabbinic court, instead of going to the Gentile courts, should appoint the most worthy of their community as judges, even though they are not fit to be rabbinic judges. Since the whole community has accepted these people as judges, no one can invalidate them. Similarly, an entire community can accept upon the themselves those that are unfit by Torah law to be members of a rabbinic court of law. Shulchan Aruch Choshen Mishpat 8:1*

C.

כל זה בבאין לדון בע"כ אבל בדקבילו עליהו א"נ שנתמנו להיות דיינים דחשיב קבלום עליהו יכולין לדון אפילו שהן כערכאות שבסוריא ואין אדם יכול לפוסלן כמ"ש התוס' והאשר"י מהך דקאמר א"א דלית בהו חד דגמיר ע"ש ועיי' בתשובות הרשב"א הביא ב"י בסי' ח' ומיהו לא מהני הא דנתמנו להיות דיינים אלא לאנשי העיר שהסכימו בהתמנות שלהם אבל לא יכול לכוף לאכסנאי שאינן מאנשי העיר דיכול לומר לא אדון לפניהם אלא בב"ד הוה וה"א בהגהת אלפסי בשלטי הגבורים ר"פ זה בורר בשם הרב ר' עזריאל ע"ש הנלפע"ד כתבתי וחתמתי שמי אנכי הקטן יואל: שו"ת ב"ח (ישנות) סימן נח

All of these guidelines [for the appointment of a judge] are only applicable when the rabbinic court comes to impose its verdict upon the litigants. However, when the parties willingly accept them to be their judges or when they are appointed [by popular acceptance] to be the community's judges, . . . no one can invalidate them . . . This ruling is only relevant for the citizens of that community since they have willfully accepted these [people, who are otherwise unfit,] to be their judges. They cannot impose their verdict, however, upon a visitor who is not a member of their community . . . **Teshuvos HaBach 58**

D.

היתה יד עובדי כוכבים תקיפה, ובעל דינו אלם, ואינו יכול להציל ממנו בדייני ישראל, יתבענו לדייני ישראל תחלה; אם לא רצה לבא, נוטל רשות מבית דין ומציל בדייני עובד כוכבים מיד בעל דינו. הגה: ויש רשות לבית דין לילך לפני עובדי כוכבים ולהעיד שזה חייב לזה (בה"ת בשם ר' שרירא). וכל זה דווקא כשאינו רוצה להיות ציית דין, אבל בלאו הכי אסור לבית דין להרשות לדון לפני עובדי כוכבים (מהרי"ק שורש א'). שולחן ערוך חושן משפט סימן כו סעיף ב

In a situation where the Gentile government has the power of enforcement and the other party in this dispute is a very powerful person, who will not submit himself to the authority of the *Bais Din*, the plaintiff must first press his claim in *Bais Din*. If, [after being summoned,] the other party does not wish to appear before the *Bais Din*, then the plaintiff can receive permission from the *Bais Din* to press his claim in a Gentile court and save his property. **Gloss:** The *Bais Din* is [then] allowed to appear before the Gentile court and testify that the defendant is obligated to pay the plaintiff. All of this is only relevant if the defendant doesn't want to follow the verdict of the *Bais Din*. Otherwise it is forbidden for the *Bais Din* to give permission to the plaintiff to press his claim in a Gentile court. **Shulchan Aruch Choshen Mishpat 26:2**

E.

כל בית דין, אפילו אינם סמוכים בא"י, אם רואים שהעם פרוצים בעבירות (ושהוא צורך שעה) (טור), היו דנין בין מיתה בין ממון, בין כל דיני עונש, ואפילו אין בדבר עדות גמורה. ואם הוא אלם, חובטים אותו על ידי עובדי כוכבים. (ויש להם כח להפקיר ממונו ולאבדו כפי מה שרואים לגדור פרצת הדור) (טור בשם הרמב"ם בפרק כ"ד מסנהדרין). וכל מעשיהם יהיו לשם שמים; ודוקא גדול הדור, או טובי העיר שהמחוסם ב"ד עליהם. הגה: וכן נוהגין בכל מקום שטובי העיר בעירן כב"ד הגדול, מכין ועונשין, והפקרן הפקר כפי המנהג; אעפ"י שיש חולקין וס"ל דאין כח ביד טובי העיר באלה, רק להכריח הצבור במה שהיה מנהג מקדם או שקבלו עליהם מדעת כולם, אבל אינן רשאים לשנות דבר במידי דאיכא רווחא להאי ופסידא להאי, או להפקיע ממון שלא מדעת כולם (מרדכי פ' הגוזל בתרא), מכל מקום הולכין אחר מנהג העיר; וכל שכן אם קבלום עליהם לכל דבר, כן נ"ל (ועיינן בי"ד סימן רכ"ח דיני תקנות וחרמי צבור). כתבו האחרונים בתשובותיהם דמי שנתחייב מלקות, יתן ארבעים זהובים במקום מלקות (מהרי"ו סימן קמ"ז ומהר"ם מריזבורק); ולאן דינא קאמר, אלא שהם פסקו כך לפי שעה, אבל ביד הב"ד להלקותו או ליטול ממון כפי ראות עיניהם, לפי הענין, למגדר מלתא (וע"ל ריש סימן תכ"ה בהג"ה). שולחן ערוך חושן משפט סימן ב

Any *Bais Din*, even if they did not receive *semicha* in *Eretz Yisrael*, who sees that the populace is unrestrained regarding certain transgressions, [*it being an emergency situation*,] is allowed to mete out [ad hoc] punishments to the violators whether it be a death sentence or a fine or any other form of punishment and even if the evidence they use does not meet normative evidentiary standards. If the perpetrator is very powerful, the *Bais Din* can make use of Gentiles to punish him. *They also have the power to deem his property to be ownerless (hefker) and to destroy it, according to all that they deem to be necessary to repair the breach of the generation.* All of their actions should only be done for the sake of Heaven. Such measures should only be taken by the greatest authorities of the generation or by the *tuvei ha-ir* (literally the good men of the city i.e. the governing body of a community) that was empowered by the *Bais Din*. **Gloss:** *Such is the common practice: The governing body of a community has the same powers as the great Bais Din (Sanhedrin). It maintains the right to flog or mete out other punishments and to declare a violator's property to be hefker. All these powers are in accordance with common custom. Even though there are those who disagree with this ruling and maintain that the governing body of a community can only mete out those punishments which have customarily been previously meted out or those forms of punishments which were willfully accepted by the entire community. They maintain, however, that the governing body of the community has no right to make any changes which will bring benefit to one party and a loss to another or to deem ownerless (hefker) property without prior acceptance of such a measure by the entire community. (Mordechai Perek HaGozel Basra) In every situation we follow the custom of the city and most certainly if the community explicitly vested unlimited powers to the governing body. This is what seems to me to be correct. . . . Shulchan Aruch Choshen Mishpat 2*

III. *Cherem* - The Ban

A.

העובר על דבר איסור, מנדין אותו לאלתר. הגה: אבל מכח ממונ, אין מנדין אותו, עד שיתרו בו ג' פעמים, דהיינו ב' ה' ב' (טור) מן הבית דין, כמו שיתבאר בח"מ סימן י"א. ואין נדוי פחות משלשים יום; ואם אינו חוזר בו, שונים לנדותו לאחר שלשים יום. ואם אינו חוזר בו, ממתינים לו עוד שלשים ומחרימין אותו. אפילו פגע הרגל בתוך שלשים יום, אינו מבטל אותו. בד"א דנידוי שלשים יום, בנידוי דידהו, אבל נידוי דידן כנזיפה דידהו, שהיא ז' ימים; ונזיפה דידן, חד יומא. הגה: ומנדין למי שהוא חייב נידוי, ואפילו יש לחוש שעל ידי כן יצא לתרבות רעה, אין לחוש בכך (פסקי מהרא"י סימן קל"ח). שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף א

One who violates a prohibition is to be immediately placed in *nidui* (a ban). **Gloss:** *Regarding monetary matters, however, we don't place the person in nidui unless he has been warned by the Bais Din three times, i.e. on Monday, Thursday, and the following Monday.* The ban of *nidui* lasts for at least thirty days. If the person fails to repent, we repeat it again for another thirty days. If he still doesn't repent, we wait another thirty days and then we place the person in *cherem* (an extreme ban). Even if *Yom Tov* (a holiday) occurs in the middle of the thirty days, it does not affect the person's term of *nidui*. This thirty day rule only applied to *Eretz Yisrael*. The *nidui* in the Diaspora is equivalent to their *nezifah* (reproach) which lasts for seven days. Our *nezifah* (reproach) lasts for one day. **Gloss:** *We place a person in nidui even though there is room to think that the person will thereby forsake Judaism. We are not concerned about this.* **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:1**

B.

בתשו' ח"ס סי' שכ"ב וכתב שם אמנם יש להסתפק היכא דאיכא למיחש שימיר דתו ויקח גם בניו הקטנים עמו מהו לחוש לקטנים שלא חטאו. ודעתו דיש לחלק דמי שיש בו דעות כוזבות דקרוב לודאי שילמוד גם לבניו אחריו ואז יהיו גם הבנים בכלל כל באיה לא ישובון אין לחוש על הבנים ומה"ט נ"ל דהכת הארורה המאמינים בש"צ ימ"ש אם ח"ו לא יהפך לבבם לטוב רודפין אותם עם בניהם ובנותיהם כו' אבל סרבן ועברייך בעלמא מאן לימא לן שלא נחוש על בניו כו' והאריך בזה ומסיק עדיין הדבר צריך עיון ומתון ע"ש: פתחי תשובה יורה דעה סימן שלד

The Chasam Sofer (*teshuvah* #322) wrote, "There is a lack of clarity regarding a situation where the person may convert [if placed in *nidui*] and take his underage children with him. Should we be concerned regarding the welfare of these children who have not sinned?" His opinion was that there is a distinction between [a regular sinner and] someone who harbors heretical opinions. Such a person will, in all probability, train his children to go in his ways. "In such a situation, his children, as well, will be included in the category of (Proverbs 3:19), 'None that go to her come back.' If so, there is no reason to be concerned about their children. For that reason, it seems to me that regarding members of that cursed sect, the believers in Shabtei Tzvi, unless they have a change in heart, we are to pursue them together with their sons and daughters etc. When it comes to someone who is merely a difficult person or a sinner, however, who says that we shouldn't be concerned regarding the effect of the ban upon the future of their children?" He elaborates further on this topic and concludes that the matter still needs further research and careful thought. **Pischei Teshuva Yoreh Deah 334**

C.

המנודה, אין יושבין בד' אמותיו, חוץ מאשתו ובניו. (ויש אומרים אף בני ביתו, שרי) (טור וכת"ה סימן רע"ו) (ויש להקל). ואין אוכלין (ושותין עמו) (טור). ואין מזמנין עליו. ואין כוללין אותו לכל דבר שצריך עשרה. הגה: אבל אם לא נדוהו בפירוש, אף על גב שהוא עברין או שעבר על גזירת צבור, מצרפין אותו למנין י' להתפלל עמו (ריב"ש סימן קע"ב ומרדכי ריש שבועות שתיים והגהות אלפסי פרק אלו מגלחין). ואפילו מנודה ממש שאין מצרפין אותו למנין, מ"מ מותר להתפלל בעודו בב"ה (ב"י בשם תשובת הרשב"א וריב"ש סי' קע"ג). ומה שנהגו לגרשו מב"ה, שלא ידחוק יחידים שצריכים להתרחק מארבע אמותיו. (שם בריב"ש). ואסור בתכבוסת ובתספורת ובנעילת הסנדל, כאבל. ומותר בדברי תורה. שונה, ושונין לו. נשכר, ונשכרין לו. והמוחרם, לא שונה ולא שונין לו; לא נשכר ולא נשכרין לו; וכן אסור להנותו יותר מכדי חייו (תשובת רשב"א). אבל שונה הוא לעצמו, שלא ישכח תלמודו, ועושה לו חנות קטנה כדי פרנסתו; ומותר לדבר עם המנודה ועם המוחרם, אלא אם כן החמירו עליו בית דין בפירוש. הגה: ומ"מ לא ירבה עמו בדברים, ולא ידבר עמו אלא לצורך, כמו שמדבר עם האבל (הגהות אלפסי וריב"ש הנ"ל). במקום שאסור לישיב בד' אמותיו, כל שאדם יושב תחלה והמנודה בא לשם, אין צריך להתרחק משם (ב"י בשם הקונטרס). ואסור ליכנס לביתו, דהוי כד' אמותיו, ואין חילוק בין עומד ליושב (שם). שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף ב

In regards to the *menudah* (one who was put under a ban) no one, with the exception of his wife and children, is allowed to be within his four cubits. (*There is an opinion that other members of his household are also allowed within his four cubits and one can rely upon this opinion.*) One is not allowed to eat [or drink] together with him. One cannot include him in *zimun* (the collective grace after meals) and he is not to be included in anything that needs [a quorum of] ten. **Gloss:** If he was not expressly put into *nidui* (banned) even though he is a sinner or he violated a communal decree, one may still include him in a quorum of ten and pray together with him. Even in the situation where the *menudah* (one who has been expressly placed into *nidui* and cannot be counted in a *minyan*) is present in the synagogue, one still is allowed to pray there. The reason that the *menudah* is customarily driven out of the synagogue is in order to prevent him from burdening those who are forced to keep a four cubit distance from him. [During the period of *nidui*] he is forbidden to wash his clothes, take a haircut, or wear shoes, just like an *aveil* (a mourner). [In addition,] a *muchram* (one who has been put in *cherem*) cannot teach Torah nor can anyone teach him Torah. He cannot be hired as an employee nor can he hire anyone else. Similarly, one is not allowed to bestow any benefit on him in excess of the bare minimum to keep him alive. He is allowed, however, to study on his own, in order not to forget his learning. [In addition,] he can open a small store that will provide him with a livelihood. One is allowed to speak with someone who is a *menudah* or a *muchram* unless this was expressly banned by the *Bais Din*. **Gloss:** *In any case, one should not speak with him excessively and should limit it to matters which are absolutely necessary, just as one would speak with an aveil (a mourner). In a situation where one is not allowed to sit in the person's four cubits, if one was sitting there before the minudah came in, one does not have to distance himself from him. It is forbidden to walk inside his house, as it has the equivalent status of his four cubits. There is no difference whether one is standing or sitting.* **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:2**

D.

מנודה שמת, בית דין שולחין ומניחין אבן על ארונו, ואין קורעין עליו, ולא חולצין, ולא מספידין. והני מילי לאפקירותא ועובר על דברי חכמים; אבל לממונא, כיון שמת, פטור מגזירתם ואין סוקלין ארונו, ומספידין אותו כראוי. שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף ג

If the *menudah* dies, *Bais Din* sends someone to place a stone on his casket. One is not allowed to tear one's clothes [in mourning] for him, nor does one bare his shoulder (an ancient custom of mourning), nor is a eulogy said in his honor. This is referring to a ban that was placed upon him for rebellious behavior as in a case where he violated a rabbinical prohibition. If the reason he was banned was due to a monetary dispute, at death he is released from their decree and they don't stone his casket and he is eulogized properly. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:3**

E.

אפילו נידוהו משום עובר על דברי חכמים, אם חזר בו, אע"פ שלא התירו נידויו, מתעסקין עמו לכל דבר. שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף ד

In the case where someone had been placed in *nidui* because he had violated a rabbinic decree and had subsequently recanted but died before the *Bais Din* had formally released him from his *nidui*, he is afforded all of the regular honors. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:4**

F.

אף ע"פ שאסור לאכול ולשתות עם המנודה או המוחרם, מכל מקום האוכל ושותה עמו אין לו דין מנודה. שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף ה

Even though it is forbidden to eat or drink with a *menudah* or a *muchram*, if one violated this prohibition and ate or drank with him, he is not to be put into *nidui*. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:5**

G.

אם רצו בית דין למעט הנידוי מל' יום, או להוסיף, הרשות בידם. הגה: ויש רשות לבית דין להחמיר עליו שלא ימולו בניו, ושלא יקבר אם ימות (בנימין זאב סי' רפ"ט וכ"כ הב"י בשם הרמב"ן סי' רמ"ד), ולגרש את בניו מבית הספר ואשתו מבית הכנסת, עד שיקבל עליו הדין (נ"י פרק הגוזל). שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף ו

The *Bais Din* has the power to reduce the sentence of *nidui* to be less than thirty days or to increase it. **Gloss:** The *Bais Din* has the power to impose a severer sentence and forbid anyone from circumcising his children or from burying him if he dies or to compel the community to expel his children from school or his wife from the synagogue until he accepts the judgement upon him. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:6**

H.

כשיגיע הזמן, מתירין לו אם ירצו, אף אם לא יחזור בו. ומכל מקום טוב הוא שלא יתירו לו אם לא יחזור בו, שלא תתמעט יראתם. שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף ז

If, at the end of his sentence, he has not yet recanted, *Bais Din* can decide to release him, if they so desire. It would be preferable, however, if they not do so, in order that the fear of the *Bais Din*'s power be not diminished [in the eyes of the populace]. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:7**

I.

אם ירצו בית דין להחמיר עליו עוד ולהחרימו, הרשות בידם. שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף ח

If the *Bais Din* wished to impose a more severe punishment [than *nidui*], they have the power to [directly] put him into *cherem*. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:8**

J.

אם ראו בית דין קושי האיסור והעבירה, מחרימין גם האוכל ושותה עמו והיושב בד' אמותיו. שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף ט

In light of the severity of the prohibition and transgression, *Bais Din* has the power, to place even those that eat and drink with the criminal in *cherem* as well as anyone sitting within the criminal's four cubits. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:9**

K.

על כ"ד דברים מנדין את האדם, ואלו הן: (א) המבזה את החכם, אפילו לאחר מותו. (ב) המבזה שליח ב"ד. (ג) הקורא לחבירו עבד. (ד) המזלזל בדבר אחד מדברי סופרים, וא"צ לומר מדברי תורה. (ה) מי ששלחו לו ב"ד וקבעו לו זמן, ולא בא. (ו) מי שלא קבל עליו את הדין, מנדין אותו עד שיתן. . . . שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף מג

There are twenty four crimes which warrant the *nidui* punishment: 1) One who slights the honor of a *chacham* (Torah scholar) even after his death. 2) One who slights the honor of an agent of the court. 3) One who refers to his friend as being an *eved* (slave) 4) One who makes light of even one rabbinic law, and most certainly a Torah law. 5) Someone to whom the *Bais Din* sent a summons and set a date of appearance but failed to appear. 6) One who did not accept the judgement of *Bais Din*. We impose the *nidui* until he pays the plaintiff. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:43**

L.

רב מצד המלכות ואינו רב בתורה, אינו יכול לנדות לכבודו. שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף יח

A rabbi [of a community] who acquired that position through government intervention and is not worthy of the position because of his Torah scholarship cannot put someone else in *nidui* because he slighted his honor. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:18**

M.

אם נידו לאדם אחד על שעבר עבירה, וגזר השר עונש על מי שיחזיק הנידוי, חייבים ליכנס בספק עונש כדי להחזיק דתנו. אבל אם נידוהו על דברים שבינו לחבירו, כגון שהוליכו לערכאות של עובדי כוכבים, אין אנו חייבים ליכנס בסכנת העונש. הגה: וע"ל סי' רכ"ח גם סעיף מ"ז וגם בסומן רל"ב סעיף י"ב. אף על פי שחייב אדם למחות בעוברי עבירה, וכל מי שאינו מוחה, ובידו למחות, נתפס באותו עון, מכל מקום אין אדם חייב להוציא ממונו על זה. ולכן נהגו להקל מלמחות בעוברי עבירה, שיש לחוש שיהיו עומדין על גופנו ומאודנו (מהרי"ו סימן קנ"ז). שולחן ערוך יורה דעה סימן שלד סעיף מח

If *Bais Din* had put someone in *nidui* for having violated a law and then subsequently the local member of the nobility (i.e. baron or count) [came to his defense and] decreed a punishment for any who would uphold the *nidui*, one is required to risk punishment in order to uphold our religion. If, however, they had placed him in *nidui* because of matters dealing with interpersonal relations, such as taking his dispute to a Gentile court, then we are not required to endanger ourselves. **Gloss:** . . . Even though one is required to protest against those who violate the law and, if one was in a position to protest and didn't, he is held responsible, nonetheless, one is not required to suffer a loss of money due to this. For that reason, people are customarily lenient in these matters, for there is a distinct possibility that such people will cause us bodily and/or financial harm [if we protest]. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 334:48**

N.

מאי שמתא? אמר רב: שם מיתה, ושמואל אמר: שממה יהיה, ומהניא ביה כי טיחיא בתנורא. ופליגא דריש לקיש. דאמר ריש לקיש: כשם שנכנסת במאתים וארבעים ושמונה איברים כך כשהיא יוצאה יוצאה ממאתים וארבעים ושמונה איברים. כשהיא נכנסת דכתיב (יהושע ו') והיתה העיר חרם, חרם בגימטריא מאתים וארבעים ושמונה הווי. כשהיא יוצאה - דכתיב (חבקוק ג') ברגז רחם תזכור רחם בגימטריא הכי הווי. אמר רב יוסף: שדי שמתא אגנובתא דכלבא ואיהי דידה עבדה. דההוא כלבא דהוה אכיל מסאני דרבנן, ולא הווי קא ידעי מנו. ושמתו ליה. איתלי ביה נורא בגנובתיה, ואכלתיה. ההוא אלמא דהוה קא מצער ליה לההוא צורבא מרבנן, אתא לקמיה דרב יוסף. אמר ליה: זיל שמתיה. אמר ליה: מסתפינא מיניה. אמר ליה: שקלי פתיחא עליה. כל שכן דמסתפינא מיניה. אמר ליה שקליה אחתיה בכדא, ואחתיה בי קברי, וקרי ביה אלפא שפורי בארבעין יומין. אזיל עביד הכי. פקע כדא, ומית אלמא. מאי שפורי שנפרעין ממנו. מאי תברא אמר רב יצחק בריה דרב יהודה: תברי בתי רמי. דתניא, אמר רבן שמעון בן גמליאל: כל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או עוני. מועד קטן יז.:

What is [the etymology of the word] shammetha? Rav said: [It is], sham-mitha, i.e. death is there. Shmuel said: [It means], shemamah yihye, i.e. he shall be a desolation. Its effects adhere to one like grease to the oven. And this is in disagreement with [what] Resh Lakish said. For Resh Lakish said that just as when it [the *cherem*] enters, it penetrates the two hundred and forty eight limbs [on one's body], so too, on its withdrawal, it departs from the two hundred and forty eight limbs. When it enters [it penetrates all 248 limbs], as it is written (Joshua 6:17); And the city shall be a **חרם** cherem, (off limits and a source of a curse to anyone who takes it or has pleasure from it) The gematria, numerical value of **חרם** - Cherem is 248. So too at its withdrawal [it leaves all 248 limbs], as it is written (Habakuk 3:2), "In wrath remember **רחם** Rachem [to have compassion]." [The numerical value of **רחם** Rachem is also 248.] R. Yosef said: Cast a shammetha on the dog's tail and it will do its work. For there was a dog that used to eat the Rabbis' shoes and they did not know which dog it was [that did it], so they pronounced a shammetha on the culprit, and the dog's tail caught fire and got burnt. There was a domineering fellow who bullied a certain Talmudic scholar. The latter came before R. Yosef [for advice]. He said to him: Go and put the shammetha on him. He replied: I am afraid of him. [Rav Yosef then] said to him: Then go and take [out] a written declaration [of shammetha] against him. I am all the more afraid to do that! Said R. Yosef to him: Take that written declaration and put it into a jar, take it to a graveyard and hoot into it a thousand shipur [horn-blasts] on forty days. He went and did so. The jar burst and the domineering bully died. What is the [significance of using a] shipur? That he'll pay, the penalty. (She-nifra'im which literally means that they will exact punishment). What is the significance of tabra [tooting - the sound of breaking or crying which is made by the shofar]? Said R. Yitzchak the son of R. Yehudah: [It suggests] the breaking down of high houses. for it is taught: Rabban Shimon b. Gamliel said that wherever the Sages set their eye against someone, [the result is] either death or poverty. **Moed Katan 17a-b**

O.

(1) ולא שמע לקול מוכיח ולא הקשיב דברי מיישר אבל רדף אחרי יצרו והלך בשרירות לבו. הוצאנו ספר תורה המקודש אשר העזו להמרותו והחרמנו בשמו מפורש ברבים בקהל ועדה . . . שו"ת הרמב"ם סימן שמת ד"ה והנפש אשר

[This person] did not respond to the voice of reproof and nor did he heed the words of correction. Rather he pursued [the dictates of] his [evil] inclination and followed the obstinacy of his heart. [Consequently,] we took out the sacred Sefer Torah, against which he had the brazen defiance to

rebel, and placed him in *cherem* in public in the presence of the community [anathemizing him] through the Divine name. **Teshuvos HaRambam 349**

(2) ודברים הללו אינם אלא בסתם אבל אם פירשו המנדים או המחרימי' אריכות זמן או תוספת איסור הן לו הן לנטפלים עמו או לנדות בשופרות ובמטה . . . מאירי מועד קטן טז.

This is referring to the normative case [of *nidui* or *cherem*]. They have the power, however, to impose a longer sentence or additional prohibitions, whether to him or to those who associate with him, or to declare the *nidui* through the use of *shofros* (rams' horns) or a [funeral] bed. **Meiri, Mo'ed Katan 16a**

IV. The Power of the Community

A.

בענין הסכמו' הקהל שהסכימו בהם כלם או רוב' ועכשיו רוצים לבטלן. אבל יש קצת מוחין. יש לדון ולומר שיש כח בידם ולעכב מלהתיר החרם המוטל בהסכמות. ואומר תחלה דבוראי יש יכולת ביד רוב הקהל במעמד טובי העיר להסיע על קיצותן ולקבוע חרמות ושמטות לעובר על גזירתן ולפורץ גדריהם. ואין רשות ביד היחיד לומר איני בכלל בהסכמה זאת. ובזה החרם בכל המקום היחיד בטל במיעוטו ומשועבד לרבי'. . . . שו"ת תשב"ץ חלק א סימן קכג

This question is regarding a *takanah* (law) which was agreed upon originally by all or most of the community and now the community wishes to repeal it. There are, however, a few people who object to repealing the old law. Do they have the power to prevent the repeal and annulment of the *cherem* that was placed upon the community through their original agreement? I would first like to unequivocally state that the majority of a community in the presence of the *tuvei ha'ir* (the governing body of the community) has the power to force the other members of the community and to impose a *cherem* or *shamta* (*nidui*) upon anyone who violates their decrees and breaches the fences which they impose. No individual has the right to say that he is not to be included in the results of the final decision. Anytime a *cherem* is imposed, an individual's voice is subordinate to the majority and he is responsible to uphold the voice of the majority. . . .

Teshuvos Tashbatz 1:123

B.

הנשבע שלא ליכנס בתקנת הקהל, הוי שבועת שוא ועל כרחו חל עליו תקנת הקהל, ואם אינו נוהג כמותם נכשל בחרם תקנתם. הגה: ואפילו נשבע על איזה דבר שלא לגלותו, ואחר כך נתנו עליו חרם, חייב להגיד (מהרי"ק שורש ק"י). ולא יוכל שום אדם לומר: לא שמעתי החרם, כי אף על פי שלא שמעו כלל אפילו הכי חל חרם הצבור על כל אדם (מרדכי ריש פ"ג דשבועות וב"י בשם הרמב"ן). וצבור שגזרו חרם על כל בני עירם, כולם בכלל, אפילו אותן שאין נותנין מסים (תשובת הרא"ש כלל ו' סי' כ"ט). ואסור לעבור על חומרי המקום, כל זמן שהוא בתחום העיר (מרדכי פ' כל הבשר). וע"ל סימן של"ד מדין חרמי צבור. שולחן ערוך יורה דעה סימן רכח סעיף לג

One who makes an oath not to be subject to the *takanos* (decrees or laws) of the community has made an oath in vain and, perforce, the *takanos* of the community are binding upon him. If he does not act in concert with them, he is in violation of the [implied] *cherem* of their *takanah*. **Gloss:** *If he swore not to reveal a certain matter, and afterwards they imposed a cherem to force him to tell them, he is required to tell them. And no one can say, "I didn't hear about the cherem." For even though we didn't hear about the cherem, nonetheless the cherem of the*

community takes effect upon every person. A community that declares a cherem on the whole city, [that cherem] takes effect upon all the members of that city, even upon those who don't pay taxes. It is forbidden to violate the stringencies of a city as long as the person is within the techum (2000 cubit boundary surrounding the city) of that city. Shulchan Aruch Yoreh Deah 228:33